

ИЗКУСТВОТО, ЖЕНАТА, МЪЖЪТ, СЕКСЪТ И ТВОРЕНИЕТО

Историята на философията е подпечатана от мъжете. “Философът” може да бъде философът, ученият, художникът, писателят, политикът, певецът, танцьорът, спортистът и т.н. Философи са Шопенхауер, Шелинг, Шлегел, Хелдерлин, Новалис, Хегел, но и Аетлиос Самиос, Анаксимандър Милис, Есхил, Алкмеон Кротониат, Аристотел Стагирит, Аригноти Самиа, Виас Тевтаму, Вриас Кротониат, Главкон Атински, Дилиос от Ефес, Декранос патревс, Димокрит Авдирит, Ембедонвис Акрагадинос, Ермогенис Философ, Еврипид Атински, Залевкос Локрос, Зион Сидониос, Херодот Халикарнас, Фалис Милисиос, Хипократ Кос, Ксенофан Колофоний, Омир, Орфей Тракът, Орфиците, Питакос Митилински, Платон, Питагор Авдирис, Питагор Самиос, Питагорейците, Сафо от Лесвос, Симонид Киос, СофокълАтински, Сократ Софрониски, Солон Атински, Шелавгис Самиос син на Питагор, Хилон Лакедаймонски и т.н. и т.н. и т.н. ... Също Питагор Математикът, Аполодор Аритметика, Аполониос Геометрис, Аристарх Великият Математик, Геминос Матем./Геометрик, Диностратис Матем./Геометрик, Димитрий Математик, Дионисодор Математик, Ератостенис Геометрик, Хипократ Матем./Геометри, Никомах Математик, Перевс Матем./Геометрик, Селевк Математик. В целия този списък има само две жени, и едната от тях е лесбийка! В началото мъжът принудително е имитирал природата, защото неизбежно сравнението е ставало с природните дадености от звуци, цветове и предмети. Колкото по-естествен бил мъжът, толкова по-голяма възможност за възпроизводство имал. Поколенията (мъжете на поколенията), едно след друго, пряко копирали природата. Изкуството е едно подражание и представяне на действителното? Колкото повече нараствала продължителността на човешкия живот, толкова поколенията започнали да се влияят от предците и лека полека, вместо да копират пряко природата, започнали да я подражават непряко, чрез предходните поколения. “Действителното” от природно стана традиционно. Произведението на изкуството е препис на преписите на природата, които правят мъжете, за да бъдат избрани от жените. Първото условие изисква прототипът да е природата. Второто условие е целта на копирането. Цел на изкуството е оцеляване на вида: Творецът (мъжът) твори, за да го почитат и да го възхваляват (жените). Това е страстта, която го владее. Първо потвърждение на определението е това, че ръчната /занаятчийската/ работа, не твори произведения на изкуството. Явно, ръчната работа е копиране на копия на природата, но целта му не е оцеляването на вида. Целта на ръчната работа е оцеляване на индивида, на съществуването. И тук виждаме две (2) цели на всеки жив организъм: оцеляване на вида (изкуството) и оцеляване на индивида (ръчната работа). Дрехите за работа за продукт на занаятчийската работа, обаче вечерният тоалет или костюмът са продукти на изкуството.

Следователно, единственият критерий за това дали едно творение е произведение на изкуството, е целта му. Ако целта му е оцеляване на вида, тогава е дело на изкуството, ако не, тогава е ръчна работа. За да стане разграничаване между занаятчията и твореца, ще се опитам да спомена някои съответни професии:

Ръчна работа: Шивач . Шофьор на автобус, Дърводелец, Работник, Бояджия.

Изкуство: Моделиер, Пилот Формула 1, Декоратор, Спортист, Художник.

Моделиерите са заобиколени от хубави момичета, шивачите - не. - Пилотите от Формула 1 са обекти на обожание и възхищение, шофьорите на автобуси са обект на ругатни. Формула 1 е като Виагра. Наблюдаването на състезанията от Формула 1 предизвиква 45% от англичаните да правят любов. Голям процент от жените предпочитат да правят любов с пилотите от Формула 1. - Декораторите са известни и много търсени, дърводелците режат дъски на метър. - Спортистите се награждават богато заради тежестите, които вдигат, на работниците не им се плаща за кофата с вар. А женската истерия по Елвис и Битълс?

Езикът е копие на копията на природните звуци, които издават мъжете, за да бъдат избрани от жените. Така е започнало създаването на човешкия език, а не от необходимост за комуникация, общуване и т.н. В смисъла на настоящата книга: “Самият език е по същество изкуство.” Най-правилната формулировка е: “Самият език по същество е творба на изкуството.” И днес още мъжете по-добре употребяват езика, а жените избират най-сладко говорещия мъж, сладкодумеца, който ги омайва с думите си. Езикът е копие на копия, имитация на имитации. Явно за това: “Изкуството трябва да е предшествовало езика или най-малко да се е появило едновременно с него.”/ Дезмънт Морис/. Изкуството, процесът на копиране и имитация, явно предшества не само езика, но и красотата и собствеността. Езикът е резултат от подражанието на звуците между поколенията. Етимологията се опитва да съживи последователността на копирането от отзад напред, тоест от копието към копираното и накрая до прототипния природен звук. Следователно етимологията има смисъл само при “смисловите” езици, където тази последователност съществува. Творбата на изкуството е символ, то е представяне на една природна даденост – звук, цвят, предмет. Чрез копирането се загубил прототипът, но останал символът. Символът има за цел да покаже на жената нещо красиво, за да се възпроизведе с твореца. За жената символите са природа. Изкуството, като процес, от звуците, цветовете и предметите създаде езика, външността и собствеността. Посредством случайните промени на навиците между поколенията, прототипите са се изгубили, и

всичко, което виждаме днес е един свят, който създадоха мъжете за жените.

Нека видим мнения за изкуството:

А) “Както знаем, най-древните произведения на изкуството са създадени, за да обслужват даден обред, който първо бил магичен и после станал религиозен.” Тук Walter Benjamin не казва какво е “обред”, “магия” и “религия”. И, разбира се, казаното от него може да се приложи и за животните. Единственият обред, според мен, е възпроизводството, и изкуството внася своя дял в цивилизацията, осигурявайки възпроизводството на слабите.

Б) “Еленът, когото рисува човекът от каменната епоха по стените на пещерите си, е един магичен орган. Може да го изложи пред събратята си, но по някаква важна причина го предопределя за духовете.” Walter Benjamin и тук не казва какво е “магия” и “дух”. Мъжът от каменната епоха е рисувал животните, за да покаже на любимата си своите постижения.

В) “От всичките творби на човека, художествените са по-скоро случайни.” Изкуството е логично и неизбежно следствие на цивилизацията. Без изкуство цивилизацията нямаше да господства. Следователно изкуството не може да е случайно дело на човека.

Г) “Човек чувствал тази празнота и за да я запълни измислил изкуството.”- Иполит Ген

Д) ”Всяко голямо изкуство затваря в себе си един ДИВ звяр: опитомен. Не в Mendelssohn, например. Всяко голямо изкуство има за basso ostinato първобитните пориви на човека. Те не са мелодията (както се случва може би във Вагнер), а онова, което дава на мелодията дълбочина и сила. В този същия смисъл може някой да нарече Mendelssohn “възпроизводителен” творец. Изкуството ни показва чудесата на природата, основава се на смисъла на природното чудо. (Пъпката, която се пука. Какво прекрасно има в това?). Казваме: “Я, виж я как се отваря

Е) Животът на даден творец, например на Микеланджело, е приблизително следният: “Първият период е този на истинското чувство, вторият период е периодът на маниера и на упадъка. Ако изучим живота на големите мъже, непременно ще срещнем и единия, и другия период. Първият период на Микеланджело бил много дълъг и продължил шестдесет години, във всички произведения, които изпълват онази епоха, се различава чувството на сила и героичното величие. Творецът е наситен с него, за друго не мисли. Многобройните му анатомични

изследвания, безбройните му скици, безспирният анализ на чувствата на собственото му сърце, изучаването на трагичните страсти и физическото им изразяване, за него не са друго освен средства за разкриване на борческата енергия, която го владее.” Иполит Тен.

“Разкриване на борческата енергия” може да е инстинктът за възпроизводство. Както каза и артистът Джоко Росич: “Винаги за една жена!”

Ж) И накрая: “Сега сме способни да оправдаем възхищението си и да отделим мястото на изкуството в човешкия живот. По много белези човекът е като животно, което се противопоставя на природата или на другите хора. Задължен е да осигурява храната си, дрехите си, жилището си, за се защитава от лошото време, лишения и болести (това важи и за всички останали животни – бележката е моя). По тази причина оре земята, пътува, занимава се с различни видове професии, промишленост или търговия. Освен всичко друго е задължен да увековечи вида си и да отблъсне насилието на другите хора. За това образува семейства и държави, установява власти, чиновници, конституции, закони и войски. Обаче, въпреки всички тези открития и трудности, не успява да излезе от първия си цикъл. Още е животно, което разполага с повече съоръжения и по-голяма защита от другите, обаче не мисли още за нищо друго извън себе си и себеподобните си. (а другите животни? – бележката е моя.) – Този момент обаче се отваря пред него един по-висш живот, живот на философско размишление, чрез което изследва неотменимите и съзидателните причини, от които зависи съществуването, неговото и на себеподобните му, доминирайки ги, и съществени характери, които обуславят всяка маса и си слагат отпечатъка и в най-малките подробности. За да го постигне, има на разположение две средства: едното е науката, чрез която, разграничавайки причините и основните закони, ги изразява в точни типове и с абстрактни понятия, второто средство е изкуството, чрез което представя причините и основните закони, вече не със скучни определения, недостъпни за мнозинството и разбираеми само за няколко специалисти, но и по начин разбираем, отправен не само към логиката, но и към чувствата, към сърцето на по-обикновения човек. Изкуството има следното свойство: едновременно е високо, но и достъпно за народа: изтъква всичко най-висше и го изразява за целия свят.” Иполит Таин.

Автентичността на едно произведение на изкуството е най-важният проблем. Жените искат да се възпроизведат с творец, а не с имитатор, който копира. (Целта на произведението на изкуството е изтъкване на твореца, а не на произведението.) Първият въпрос при вида на една творба е: Кой е творецът? Също така притежанието на творба на изкуството е доказателство за богатство, което е критерий за подбор. Ако

картините на X художник са скъпи, тогава притежателят им може да бъде избран от жената. Умирайки, художникът оставя един символ на икономическа сила, което е доказателство за богатство: “Ако тези картини бяха собственост на някое семейство, някой понякога се е питал кого са представяли. После, след две-три поколения, този интерес е заглъхвал: картините, когато оцелеят, оцеляват само като свидетелство за изкуството на онзи, който ги е създал.” Walter Benjamin. “Притежанието на изкуство” е и това “изкуство” в смисъла на тази книга, тоест осигурява избора на жените.